

Inspraakreactie Statencommissie RGW Marga de Rooij, Abcoude

Mijn naam is Marga de Rooij en ik ben melkveehouder in de polder Waardassacker. Dat is in Abcoude, het meest noordwestelijk stukje Utrecht. Onze polder ligt naast polder Botshol en Nellestein en Natura2000 gebied de Botshol. Het is het landschap waar mensen van over de hele wereld 'The Netherlands' aan herkennen. Veenweiden, sloten, damhekken en koeien. Prachtig!

Ik heb vandaag 5 minuten terwijl ik u, voor een goede beeldvorming over de situatie in onze polders en op onze bedrijven, 'n dag of meer zou kunnen bijpraten. Ik ga mijn best doen binnen deze tijd te blijven en 'm zo goed mogelijk te benutten. Laat ik beginnen met u uit te nodigen voor een écht gesprek. Want ik hoorde in de context van het UPLG regelmatig zeggen: 'we zullen het samen moeten gaan doen!' Dat begint volgens mij met een gesprek. U bent van harte welkom!

Wat ik verder kwijt wil:

In 2020 – dat is inmiddels bijna 4 jaar geleden - hebben wij als agrariërs in deze 3 polders gezamenlijk het voortouw genomen voor een gebiedsproces. Een proces met als doel het toekomstbestendig maken van de polders en de agrarische bedrijven.

Wij proberen vooruitgang te boeken op de maatschappelijke thema's: stikstof, bodemdaling en CO2 uitstoot, biodiversiteit, duurzame energie én – voor ons als boeren van levensbelang - het verbeteren van de agrarische bedrijfsstructuur en het verdienvermogen

Dat doen we samen met gemeente, Waterschap, Natuurmonumenten, Collectief Rijn Vecht en Venen én de provincie Utrecht.

Wij geloven in deze integrale aanpak, juist ook omdat er tegenstrijdigheden zijn. Een zonneveld bijvoorbeeld levert duurzame energie, maar is waarschijnlijk niet de beste oplossing in een weidevogelkerngebied.

Voor ons agrariërs is de allerbelangrijkste pijler van het gebiedsproces en de toekomstbestendigheid van onze polder: het verdienvermogen. Zonder voldoende inkomsten kunnen wij de verduurzamingsmaatregelen die bijdragen aan de maatschappelijke doelen niet betalen, en wordt het uitoefenen van een agrarisch bedrijf onmogelijk. De marges zijn nu al heel klein.

In het UPLG staan vele wensen en doelen geformuleerd op het gebied van natuur, water en klimaat. In hoeverre deze doelen haalbaar en betaalbaar zijn, is niet beschreven. Wel is duidelijk dat realisatie van deze doelen bijna allemaal terecht komt in de landbouw.

Dat terwijl ook andere sectoren en oorzaken aanzienlijke invloed hebben op bepaalde emissies en daarmee op de haalbaarheid van de doelen. Denk bijvoorbeeld aan de stikstofuitstoot van Schiphol die totaal onderschat wordt en de invloed van andere bronnen op de waterkwaliteit (riooloverstorten, rivierkreeften etc.). Hoe moeten wij als landbouw doelen halen, waar we maar beperkt invloed op hebben?!

De provincie heeft toekomstperspectief voor de landbouw als vierde doel toegevoegd. Hoe ziet de provincie dat perspectief voor de bedrijven in een overgangszone rondom een Natura 2000 gebied, die geacht worden om te schakelen naar extensieve natuurinclusieve landbouw? De kaders nu zijn vooral gericht op onttrekking van landbouwgronden voor natuur, klimaat en wateropgaven.... Tegenover de hogere kostprijs van deze vormen van landbouw staat geen structureel hogere opbrengstprijis. Vanuit de markt is maar beperkt vraag voor de producten van deze bedrijven. Dus vraag ik u, hoe dan?

Wat hebben wij nodig?

Een visie! Een duidelijke richting, die aansluit bij de vraag uit de markt en die past bij het streven naar voedselzekerheid.

Beleid dat agrarische bedrijven toekomstperspectief geeft, oftewel langdurige rentabiliteit. Werkbare, reële en dus financieel houdbare oplossingen, die aansluiten bij de markt. De duurzame markt is een niche, weggelegd voor een beperkt aantal ondernemers.

Pin ons niet vast op onhaalbare doelen. Stikstofdoelen die alleen gerealiseerd kunnen worden door het leegvegen van een gebied of flinke kostprijsverhogingen tot gevolg hebben, zijn geen haalbare doelen.

Geef ons de tijd. Dit landelijk gebied is in de loop van eeuwen ontstaan, dat verander je niet in een bestuurstermijn.

Zorg voor subsidie voor technische innovaties. En stel alleen doelen waarvan het verdienmodel geborgd is.

Ik vraag u ook het hoofdlijnenakkoord te respecteren: dus geen verplichte krimp en geen onteigening.

Tot slot:

U weet dat het in de gebieden – bij ons boeren - moet gebeuren. Betrek ons.

Het is een uitgelezen kans om juist aan de tafel van ons polderproces het gesprek te voeren over eventuele maatregelen, de gevolgen daarvan: financieel en qua inpasbaarheid op de bedrijven en de evt. tegenstrijdigheid met andere doelen. Alle partijen zitten bij ons om de tafel. Juist daar wordt duidelijk wat wel en niet haalbaar is.

Laat de top-down benadering vanuit het UPLG los, en geef de praktijk de ruimte. Kom luisteren naar de sector die aan de lat staat voor de uitvoering: de landbouw. Zij weten als geen ander wat haalbaar en betaalbaar is. Dus ik herhaal mijn uitnodiging: als uw wilt samenwerken, kom met ons praten!